

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 76 af
9. februar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (Alm.
del).**

Spørgsmål nr. 76:

Vil ministeren opstille et budget, der viser, hvordan en ung, som ikke kan arbejde på grund af sin psykiske lidelse, kan få tilværelsen til at hænge økonomisk sammen.

Marts 2006

Vores sag

06-119-0057/304-0006

Svar:

Kontanthjælpsniveauet er for alle grupper fastsat efter det overordnede princip, at det skal kunne udgøre et forsørgelsesgrundlag for de personer, der af den ene eller den anden grund ikke kan arbejde. Samtidig skal ydelsen ikke være større, end at den tilskynder til at arbejde eller uddanne sig.

Psykisk syge unge, der ikke umiddelbart kan uddanne sig eller komme i arbejde kan udover kontanthjælpen få økonomisk hjælp på forskellige måder.

Der er ordninger med tilskud til medicin eller særlige udgifter i forbindelse med sygdom. Efter sygesikringsloven kan der således gives tilskud til udgifter til medicin, hvis udgiften er stor, og hvis lidelsen er kronisk. Derudover rummer lov om en aktiv socialpolitik mulighed for at kommunen kan yde hjælp til medicinudgifter, hvis den har vurderet at medicinen er nødvendig og helbredsmæssig velbegundet. Endelig kan kommunen efter serviceloven yde hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når merudgiften er en følge af den nedsatte funktionsevne.

For nærmere afgrænsede målgrupper findes der desuden yderligere ordninger, f.eks. om et behovsbestemt tillæg, hvis man har fået nedsat hjælpen til den lave ungesats og særlige boligtilskudsregler til unge forrevalidender med nedsat psykisk eller fysisk funktionsevne.

Der er således flere muligheder for økonomisk hjælp ved siden af kontanthjælpen, og man kan ikke skære de unge med psykiske lidelse over én kam. Da hver enkelt persons situation er særegen, skal kommunen foretage en individuel vurdering af den pågældendes behov.

Efter lov om aktiv socialpolitik skal kommunen straks, når en person søger om hjælp vurdere, om der er behov for at yde vejledning om, hvordan den pågældende så vidt muligt ved egen hjælp kan klare øjeblikkelige eller kommende økonomiske problemer.

Lovgivningen forudsætter således, at en ansøger kan have behov for økonomisk rådgivning og opstilling af et budget. Kommunernes rådgivning hviler på en konkret, individuel vurdering af ansøgerens situation.

Da rådgivningskompetencen er overladt til de myndigheder, der konkret har med den unge at gøre, vil det ikke være rigtigt af mig at komme med anvisninger på, hvordan en ung psykisk syg kan indrette sit forbrug på basis af et regneeksempel.